

Catalunya a Europa

CONCULCACIONS (33)

Els únics en el món que afirmem que Catalunya és una nació, som els mateixos catalans. Ni “Ejpaña”, ni “France” ni tampoc Europa reconeixen la nostra nació, ni la nostra existència com a catalans. La, aparentment menys radical és Espanya, que sense voler donar el braç a tòrcer, i amb la boca petiteta permet parlar de “nacionalidad”. En el fons vol dir que som una nació però pensen que amb aquesta definició queda una mica dissimulat, comparativament amb la paraula nació que aquests (apaga llums com el Rapael) es reserven en exclusiva per a ells. O sigui que de reconeixement res, aquesta aparença d’acceptació de la paraula “nacionalidad” és transitòria per a ells i en el moment que es sentissin forts, ho negarien amb tot l’aplom. Ja ho fan ara, quan afirmen que de “nación solo hay una, ejpaña”.

A Europa, desenganyem-nos, més del mateix, no ens reconeixen. Com diu Alfons López Tena en el seu estimulante llibre –CATALUNYA SOTA ESPANYA L’opressió nacional en democràcia, Ed. Dèria La Magrana (que recomano vivament): -La Unió europea és una unió d’Estats, no és una unió de pobles ni una unió de ciutadans, és una unió d’Estats i continuarà sent-ho durant molt de temps...La nació catalana no ha estat present en el procés constitucional europeu perquè l’Estat espanyol s’ha negat a qualsevol cosa que es pogués plantejar en aquests termes, ha representat només la nació espanyola, i el resultat és que a la Constitució europea Catalunya i els catalans no existeixen... Ha estat un amarg despertament del somni europeu, comprovar que la Unió fa allò que l’Estat espanyol vol o permet...

El miracle en què consisteix la nostra supervivència nacional, i l’anomalia que representem en una Europa on nació rere nació ha assolit la independència o ha desaparegut per assimilació, no és sostenible indefinidament.

El senyor Alfons López Tena, nascut a Sagunt el 1957, és llicenciat en Dret per la Universitat de València. Té un currículum dens en aportacions jurídiques i culturals de singularitat catalana i ha estat nomenat, a proposta de CiU, vocal del Consell General del Poder Judicial. És indubtablement un convençut de la necessària Independència de Catalunya, i ho argumenta com a expert amb unes aportacions tècniques i jurídiques que són irrefutables.

El pròleg és d’Hèctor López Bofill, un altre expert en la matèria, que sens dubte comparteix les tesis de López Tena i del que recomano també el seu llibre LA INDEPENDÈNCIA I LA REALITAT Bases per a la sobirania de Catalunya Ed. Moll.

Després de citar aquests dos tancs del Sobiranisme català, no m’atreveixo a dir res més, sinó a insistir en la conveniència de la lectura dels seus respectius llibres com a aliment teòric imprescindible per a veure clarament i al mateix temps ordenadament, el que Catalunya necessita.

Per acabar una frase que apareix en la presentació del llibre de López Tena: ... replanteja en termes molt clars la confrontació entre dos projectes nacionals i el camí que Catalunya, com a poble, ha de seguir per continuar existint.

Claudi Romeu, 26 de juliol del 07